

Νίκος Τομαράς

Ασπριχώρα

 ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Εικόνες
Studded Betrayal

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Λογοτεχνία με πολύχρωμη εικονογράφηση
Νίκος Τομαράς, *Ασπριχώρα*

Εικονογράφηση: Studded Betrayal (Χριστίνα Δημητρά)

Υπεύθυνη έκδοσης: Φαίη Κολλοκυθά

Διορθώσεις: Θανάσης Κοκοηλόγος

Copyright© για το κείμενο Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)
και Νίκος Τομαράς, 2023

Copyright© για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη), 2023

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Ιανουάριος 2024

KET Z171 ΚΕΠΙ 6/24 ISBN 978-618-07-0680-2

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665 – ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΙΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Νίκος Τομαράς

Ασπριχώρα

Εικόνες
Studded Betrayal

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

ΚΑΠΟΤΕ ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΠΕΥΚΟΣ...

...που ζωγράφιζε και μελετούσε ασταμάτητα.

Κάποια στιγμή, καθώς ζωγράφιζε, βυθίστηκε μέσα στο πράσινο της χλωροφύλλης και μια ζωγραφιά δική του ζωντανή φανερώθηκε μπροστά του. Ξαφνικά γέμισαν χρώμα τα φυλλώματά του, χρώματα ανάλαφρα που έρεαν και τρέχανε μ' ένα τρενάκι φωτεινό. Επιθύμησε τότε να δει πιο καθαρά. Και ανέβηκε στο τρενάκι των εικόνων.

Ένας τρελός χορός ξεκίνησε. Εκρήξεις εικόνων γέμισαν τις ρίζες, τον κορμό, τα φρέσκα κληράκια, τις βελόνες και τα μπουμπούκια του. Κι είδε τα χρώματά του να γεννιούνται από καθαρή αγά-

πη κι εκείνος να τα ζωγραφίζει με τον καρπό της καρδιάς του. Και συνεχώς μελετούσε και ταξίδευε στις δονήσεις των χρωμάτων και των ήχων, ψάχνοντας κι άηλο, κι άηλο. Πίστευε πως δεν μπορεί, θα υπάρχει κάτι παραπάνω... Πιο πάνω απ' το πολύ, πιο βαθιά απ' το λίγο.

«Πρέπει να μάθω να ακούω καλύτερα» σκέφτηκε. «Πολλές φορές παρασύρεται το αυτί από τα θροϊσματα των γύρω πεύκων. Όμως, αληθιώς ηχεί το πεύκο το λευκό, αληθιώς η μαύρη πεύκη». Στράφηκε μέσα του αποφασιστικά. «Με νέες αμφισβητήσεις, ως ερευνητής του εαυτού μου θα τρυγήσω κι άηλες αλήθειες. Ποιος πραγματικά είμαι, ποιος νομίζω ότι είμαι, τι μου λέει η

καρδιά μου ότι πρέπει να κάνω. Θα
ρίξω λίγο φως ακόμα. Υπάρχει κάτι πα-
ραπάνω. Πρέπει να υπάρχει κάτι παραπάνω!»

Κάποιο ζεστό βράδυ του καλοκαιριού δεν μπορούσε να
κλείσει μάτι κι αφουγκραζόταν ώρες ποησίες τα αστέρια.
Κεντούσαν οι πευκοβελόνες του στον ουρανό εικόνες κα-
θαρής αγάπης κι οι ρίζες του πρόσφεραν στο χώμα ήχους
του στερεώματος. Έπειτα σώπαινε για λίγο κι άκουγε το
χώμα να υμνεί άστρα αγέννητα και γεννημένα και ό,τι
άλλο βλέπουμε κι ας μην υπάρχει πια. Εκείνη τη στιγμή
ανακάλυψε ότι τα πάντα είναι φτιαγμένα από Φως. Ότι το
φως είναι κυρίαρχο!

Όρα γιορτής μες στην καρδιά του. Δίπλα του ανέ-
τειλε πρόσφορο το Φεγγάρι. «Οτιδήποτε υπάρχει στην
πηλάση είναι μία και μοναδική ύπαρξη» ένιωσε να του
ψιθυρίζει.

Ήταν ποιητή χαρούμενος που είχε βρει έναν
σύμμαχο στον δρόμο του. Το φεγγάρι μπορούσε
με το φέγγος του να τον μεταφέρει πέρα από τα στε-
νά όρια των ριζωμάτων!

«Η αληθινή μας φύση είναι καθαρό φως που έχει μέσα
του όλη τη γνώση» μονολόγησε ο Πεύκος βλέποντας
γύρω του τον κόσμο σαν για πρώτη φορά.

Πέρασαν οι μέρες, πέρασαν και οι μήνες. Περπατού-
σε ώρες ποησίες στην καρδιά του δάσους, ανάμεσα σε
φύλλα, πετρούλες, γαλήνιες λίμνες και σύννεφα.
Γεμάτος χαρά με τις ανακαλύψεις του, άρχισε να
συνδέεται και με άλλα δέντρα. Γνώρισε πασα-
λίτσες, πεταλιούδες, σκίουρους, εξωτικά που-
λιούδια και αναρίθμητα πουλιά που τραγου-
δούσαν τις ιστορίες τους.